

gøre et Par Bemærkninger. Jeg kan nøjes med at rette en Tak til den højtæredede Landbrugsminister, fordi han har udtalt sin Beredvillighed til at drøfte Bestemmelser i Lovforslaget, som virkelig forekomme ret betænkelige, f. Eks. Bestemmelsen sigtende til at forlange første Klasses Kød til Pølser, hvilket jo vilde umuliggøre Pøsefabrikationen til Eksport uden Trikinundersøgelse af Svin, Bestemmelser som § 8, som imod det kommunale Selvstyres Retsstilling kræver Indførelse af Kødkontrol i Kommuner med over 2,000 Mennesker. Jeg skal dog kun gøre opmærksom paa en lille bitte Bestemmelse, hvor der vistnok er indløbet en Fejl i Affattelsen. Det er andet Punktum af § 7: „Overskønnet, hvis Afgørelse er endelig, betales efter en af Ministeriet fastsat Takst af Rekvirenten, hvis det gaar ham imod, i modsat Fald af Statskassen.“ Det Punktum forstaaer jeg ikke, og jeg tror ikke, det er til at forstaa. Jeg kan meget vel forstaa, at Ministeriet fastsætter en vis Takst, som Rekvirenten skal betale, hvis Skønnet gaar ham imod. Men hvorledes Statskassen skulde bære sig ad med at betale en Takst, saa snart Skønnet gaar det offentlige imod, det kan jeg ikke forstaa, og jeg tror ikke, det lader sig forstaa. Jeg tror, det herved er blevet overset, at Overtilsynsmanden, altsaa Inspektøren, lønnes med fast Gage, og ikke med Honorar for hver enkelt Undersøgelse, altsaa den Takst, hvorom der er Tale her i § 7, er blot en Udgift, som Staten sparer, nemlig en Udgift, som den vilde være kommen til at udrede, hvis den havde tabt Sagen. Der er vistnok der en Unøjagtighed. Men dertil knytter sig det langt vigtigere Spørgsmaal, som blev berørt af det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle), til hvem jeg ganske sluttede mig, at det burde tages under Overvejelse, om Rekvirenten ikke ogsaa burde have Erstatning for det Tab, han led ved, at hans Kød blev overgemt, under Forudsætning af, at han fik Ret ved Overskønnet. Jeg skal hermed slutte. I Modsetning til den ærede sidste Taler vil jeg sige: Det er et godt tømret Forslag, vi her have for os, det har maattet udstaa adskillige Stød i disse Dage og vil maaske komme til at udstaa flere, men det vil kunne staa for disse Stød. Jeg betragter det som et alvorligt Forsøg paa at hæve vor Eksportindustri, som et alvorligt Forsøg paa at skaffe bedre Forhold til Veje mellem By og Land. Som et saadant hilser jeg det med Glæde og skulde være tilfreds, om det

maatte kunne blive til Lov i uforandret eller i alt Fald saa lidt forandret Skikkelse som muligt.

Landbrugsministeren (Hage): Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) søgte at faa lidt Lidenskab ind i Forhandlingerne, som aabenbart ikke tilfredsstillede ham. Det er heller ikke saa overvættets morsomt i flere Dage at beskæftige sig med saa saglige Emner, og jeg har derfor heller ikke det mindste imod, at faa lidt mere Lidenskab ind i Forhandlingerne, naar blot ikke denne Lidenskab særlig bliver adresseret til mig. Det ærede Medlem havde — for at blive i det ærede Medlems Udtryk — en noget mærkelig Opfattelse af de Udtryk, som jeg havde brugt ved Fremlæggelsen. Han sagde, at jeg havde været saa naadig — jeg tror ikke, jeg hørte fejl — at ville forhandle med Folk, der havde andre Anskuelser. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem havde været vred, hvis jeg havde sagt, at jeg ikke vilde forhandle med Folk af andre Anskuelser, men jeg forstaaer ikke, at det, at jeg siger, at jeg *selvfølgelig* er rede til at forhandle med Folk af andre Meninger, kan give det ærede Medlem Anledning til at rette nogen Bebrejdelse mod mig.

Og saa brugte det ærede Medlem meget stærke Udtryk om Lovforslaget, at det vendte fuldstændig op og ned paa alle de Begreber, han var opdragen i. Det er nu noget, som vi Politikere maa finde os i af og til, at der bliver vendt lidt op og ned paa vore Begreber, og selv for det ærede Medlem er det vist heller ikke nogen Ulykke, at han paa et eller andet Punkt maa ændre sine Begreber. Men det forekommer mig, at, da det ærede Medlem saa skulde vise, hvorledes dette Lovforslag havde været saa uheldigt at vende fuldstændig op og ned paa alle de Begreber, han var opdragen i, gik han bort fra Lidenskab og helt over i det saglige, thi da han kom til at behandle de enkelte Paragraffer i Lovforslaget, var det med Ytringer, der vare omtrent som alle de andre Ytringer, vi have hørt fra alle de Medlemmer, der have taget Ordet, og ligesaa sagligt og roligt.

Efter den Opfattelse, jeg havde af hans Ord, var der i Virkeligheden kun to Punkter, som han fremhævede som særlig graverende ved dette Lovforslag. Det ene var det, at det var en Monopolisering for enkelte Slagterier. Jeg har selv fremhævet, at det var et Punkt, som maatte